

Ženy ve službě: 148. Kazatelky: Princezny Nejvyššího?

Ženy ve službě

Kazatelky: Princezny Nejvyššího?

V životě jsem byla nazývána různě. Někdy hezky a někdy tak, že by se z toho máma mohla zhrozit.

Jedno z těchto oslovení, které se mi líbilo nejméně, bylo, když se můj starší kazatel, který odmítal mé povolání ke kazatelské službě, pokoušel navázat vztah se mnou, mladou ženou. Nazval mě „princeznou Nejvyššího Krále“.

Nechápejte mě špatně, mám čtyři neterě a cítím se dobře situovaná do princeznovského prostředí. Miluji představu, že jsem princezna, když čtu romantické knihy, lakuji si nehty stereotypně na růžovo a toužím po duševním úniku z reality.

Bohužel mi gesto mého kazatele nikdy nepřipadalo správné. Možná to bylo tím, že jsem byla opět degradována na karikaturu ženy. V kleci toho, co si muži myslí, že ženy chtějí, a naznačují, že jsme bezmocné.

Jak by mohla malá holka jako já vést muže? Vidíš vůbec přes tu kazatelnu? Jak by mohla malá holka jako ty vést církev? Dívky nemohou být kazatelkami! Jsi snad sekretářka? Promiňte, slečno, přišel jsem za kazatelem.

Bohužel mohu oznámit, že jsem tyto výroky a otázky slyšela v posledních čtyřech týdnech. Dobrá nálada pomáhá, ale neustálé podráždění mého povolání si vybírá svou daň a oslabuje mé odhodlání. Tyto zkušenosti nejsou ojedinělé, pokud sloužíte v kazatelské službě jako žena.

Zatímco se jižní baptisté sešli, aby hlasovali o dodatku ústavy a pevně se drželi toho, co považují za sjednocující bojový pokřik, seděla jsem ve svém suterénu a připravovala si kázání. Poté, co jsem vyřídila telefonát od svého otce, jsem si otevřela poznámky ke kázání.

Byl čtvrtek odpoledne, konečně jsem našla úhel pohledu pro své kázání: Vydržte, vydržte. Neztrácejte odvahu, přestože naše těla chřádnou, válka se vede, z politiků se stávají zločinci, návštěvnost klesá, Palestinci leží mrtví, přírodní katastrofy ničí čtvrti, u budovy probíhá výstavba, která znemožňuje našim různě postiženým členům zaparkovat, a v Lincolnu ve státě Nebraska byl nedávno někdo odvezen do márnice ještě zaživa.

Pavel napsal Korintánům upřímně a odvážně. Chtěl, aby se s ním po „bolestné návštěvě“ smířili. Rozhodně připomínal shromážděnému společenství věřících, aby neztrácelo odvahu. Napsal: „Vždyť naše nepatrné, chvilkové soužení nám přináší věčnou slávu, která přesahuje veškerou míru, protože nehledíme na to, co je vidět, ale na to, co vidět není, neboť to, co je vidět, je dočasné, ale to, co vidět není, je věčné“.

„Týden zasedání SBC byl jen ‚chvilkovým utrpením‘.“

Týden zasedání SBC byl jen „chvilkovým utrpením“. Pro mě bylo hlasování opět bolestivé; i když jsem z denominace vystoupila, jeho dopad na mě stále působí. Má dopad na kulturu a zejména na každého, kdo je spojen s baptisty.

I když ten dodatek neprošel podle procedurálních požadavků, většina souhlasila s tím, že úřad kazatele by měl být omezen na muže. Celý týden jsem vídala příspěvky na Facebooku, fotografie delegátů ze sborů rodinných příslušníků v Indianapolisu a zodpovídala jsem dotazy. Do popředí mé mysli se opět vkrádaly zahojené rány, překonané pochybnosti a zvětralé odmítnutí.

Jak mohlo místo, kam přišlo tolik žen, aby si zamilovaly Ježíše Krista a nechaly se pokřtít, neschvalovat vše, co nás učily? Jak nám mohlo místo, které nás kdysi učilo hlásat evangelium, říct, že jsme liberálními triky zmilitarizovanými neofeminismem? Jak mohli tvrdit, že baptistické ženy ve službě nemají lásku k Bohu ani pochopení pro biblickou autoritu, zatímco mnohé z nás se vzdělávaly v jejich institucích?

Během týdne setkání SBC se ve mně rýsovala ztráta srdce. Přesto, zatímco SBC vypověděla povolání tolika mých sester, zasedala Rada pro všeobecné služby amerických baptistických sborů v USA (American Baptist Churches USA Board of General Ministries). I my jsme se modlili, aby nás Bůh nadále vedl. Abychom byli zvláštním společenstvím lidí, kteří se nazývají baptisté, a sdíleli ve světě dobrou zprávu o Ježíši Kristu.

Nepochybně docházelo k neshodám a různým teologickým postojům. Stoupenci a nadšenci Robertových pravidel zářili jasnými očima a vrtěli huňatým ocasem. Nebylo možné se vyhnout klopení očí. Možná docházelo k hádkám a vášnivým debatám, nicméně myšlenka žen povolaných ke službě byla rozhodně podporována. Můj hlas byl u rodinného stolu vítán, i když si někteří mohli myslet, že jsem jen „malá holka“. Naštěstí se objevila další svědectví, která mi připomněla, že „i když naše vnější přirozenost chřadne, naše vnitřní přirozenost se den za dnem obnovuje“.

Moje naděje se obnovila, když členové ABC USA oslavovali instalaci naší generální tajemnice Giny Jacobsové-Strainové. Shromáždění ve Federated Church v Green Lake ve Wisconsinu a na internetu pocítili potvrzení Božího povolání k ženám ve všech formách služby, aniž by se zmiňovali o královských titulech. Jacobsová-Strainová se zapsala do dějin tím, že následovala Boží volání ve svém životě bez ohledu na to, co by tomu řekli ostatní baptisté.

Před dvěma týdny někteří baptisté křičeli „držte linii“ – otřepanou frází, kterou používají vystrašení lidé, kteří se bojí hnutí Ducha svatého. Křičeli: „Musíme držet linii, abychom nebyli jako levicoví hříšníci popírající Bibli!“.

„Kdo vlastně potřebuje tyto části Písma, když se tolik lidí chová, jako by celý Zákon a Proroci viseli na 1. listu Timoteovi?“.

Nepatří snad do vyprávění Písma svatodušní svátky, ženy u hrobu v Lukášově evangeliu nebo titul, který Pavel používá v souvislosti s Fobé? (O Junii nebo Máří Magdaléně ani nezačínajte.) Chci říct, kdo opravdu potřebuje tyto části Písma, když se mnozí chovají, jako by celý zákon a proroci viseli na 1. listu Timoteovi? Nemluvě o tom, že Timoteje musí Pavel povzbuzovat, aby se „pochlapil“. Timoteus nevyniká tradičně mužskými vlastnostmi, když ho srovnáme s Debořinou vojenskou vůdcovskou zdatností nebo Jaelinou hrubou silou, ale to odbočuji.

Špatné genderové stereotypy škodí všem. My křesťané bychom proti sobě neměli stavět hrdinky a hrdiny víry kvůli většímu počtu lajků a sdílení. „Držet linii“ znamená nadále ignorovat ženy a dívky ve svých sborech. Znamená to nadále nutit Ducha, aby se pohyboval tam, kde si myslíte, že by měl, ačkoli biblické svědectví dokazuje, že to nikdy nefunguje. To není a nikdy nebude statečnost.

Držet linii proti vymyšlenému strašákovi, abyste mohli pokračovat v upevňování moci, by rozhodně neznamenalo uřednictví zaměřené na Krista.

Takže pokračujte. Všichni víme, že to uděláte. Pokračujte ve zmenšování svého okruhu. Zamkněte dveře své ozvěnové bubliny zevnitř. Citujte militaristické filmy v naději, že se jednoho dne

budete cítit stejně silní jako hlavní hrdina. Omezujte Boha a říkejte tomu výklad. Dovolte svým sborům plodit mnoho forem zneužívání a viktimizovat každého, kdo vypadá nebo hlasuje jinak než vy. Udělejte si z kazatelny pódium, abyste se cítili bezpečně. Ignorujte ženské kazatelky, hlasujte proti nim nebo dávejte „ženské“ kazatelky do uvozovek. Posedle se zabýváte tím, co děláme my, ženy v kazatelské službě, místo toho, abyste si uklidili na své straně cesty.

Co se týče nás ostatních, budeme dál psát svá kázání a sdílet, jak Ježíš jednal se ženami. S nadějí, že za dvacet let nebudou muset malé holčičky ve sborech poslouchat smutné genderové fráze o tom, že jsou princeznami, když jsou povolány být spoluslužebnicemi, diakonkami, kazatelkami a generálními sekretářkami.

To, co říkáte, není a nikdy nebude „zákon“ pro všechny baptisty. Baptistky ve službě, plánujete i nadále pokračovat ve své službě.

Joy Martinez-Marshalllová

[Baptist News Global](#)

Joy Martinez-Marshalllová

Joy Martinez-Marshalllová slouží jako kazatelka *First Baptist Church* of Lincoln, Nebraska. Na službě se podílí s dalšími dvěma sbory, které nazývají svůj domov na ulici K 1340.

Jako kazatelka Joy pomáhá vést *K Street Lunch* (služba obědů v sáčkích ve spolupráci se sourozeneckými sbory FBCL), další neziskové organizace a místní komunitu důchodců.

Je viceprezidentkou *Faith Coalition of Lancaster County*, mezináboženské skupiny, která se snaží vzdělávat a podporovat náboženské komunity. Je držitelkou bakalářského titulu v oboru náboženství z Baylorovy univerzity a magisterského titulu z teologického semináře *George W. Truetta*.

Jako rodilá Texasanka ráda vaří a ví, jakou hodnotu má dokonalá svačina na den sportovní akce. Najdete ji, jak si čte na tabletu a popíjí vychlazený Dr. Pepper nebo fandí fotbalovému klubu Liverpool FC, týmu Dallas Mavericks a Cowboys po boku svého manžela Austina.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)